

ř

Po trati 2018

kód stanoviště
962856

pravidlo

K vyluštění některých šifer mohou být třeba řešení nebo zadání šifer předchozích nebo další informace, které s hrou souvisejí a hráči s nimi byli seznámeni, nebo u nichž je odůvodněné předpokládat, že jsou hráčům známy.

Proletěl jsem se tam a zpět. Hledal jsem dívku připoutanou ke stromu. Psal o tom do kroniky nějaký takřečený chlápek. Pak přišli mudrci od východu, asi jim ujel velbloud. Zaradoval jsem se a šel spát.

Na jeho náměstí jste už nejspíš byli. Možná jste potkali i babičinu vnučku.

Tomu nevěřím! Svou zemi jsem vám složil k nohám. Bylo to hrůzné, ale tu nebohou dívku žádný žid'ák nezamordoval. Letos buď konečně dojde Po trati, nebo si za trest dám belgické europivo.

Napsal jsem první kapitolu druhého dílu nejslavnějšího bestselleru. Takovou esej o gamblerovi, co překročil řeku. Pak si jako první na světě stříhl pět vrutů. Jenže předtím si málem ustříhl ucho. Na Boží hod velikonoční ale všem oznámil, že to byl jen žertík.

Zrzavá liška nám opět unikla. Při hledání trochu pomohlo, že zazářila první supernova – neviděli jsme totiž nic kromě světlušek. Ona přitom v noře hrála na větší housle. Když to spatřil pán, co přišel prostřední, ztuhl úžasem.

Je to hrozný. Celá zfalověla, přitom to byla holka jako květ. Ženský u nás prostě zblbly, jak známý psavec ve svém díle zvěčnil. Opíjet muže po lesích? To pán s miniknírem vymyslel efektivnější metody.

Kdysi dávno, asi ve čtvrtek, k nám dorazili dva vzdělanci se super zlepšováky. Třeba že k oplátkám patří taky víno. Nakonec tu vojnu stejně vyhraje a je vlastně jedno, zda o týden dřív či později. Nebo se aspoň postupně zbavíme svých žen.

V pondělí obvykle s kamarádkou popíjím pivo v Humpolci. Je to milá holka, všechno, ale ona už tři roky po sobě bere šest set tisíc každý rok. Hodím ji do kompjútru, ať vím, na čem jsem. Je překrásná, kdekdo by kvůli ní jel do války! Stačí jen málo a budeme pár.

Policajti zase vyhlásili dopravně-bezpečnostní akci. Máma jim už odpustila – je svatá. Já ostatně taky, jak jistě víte. Navíc chci žít bez přestávky. Před noční pařbou jsem se ale měl najíst.

Žít a zpívat jen pro tu jedinou... Ona však ignoruje, že kvůli ní pojídám hory špenátu. Čechrám jí bílá peříčka a hledím moudrou hlavu. Hraju pro ni na klavír. Falešně, ten stroj mi musí mistr dát do kupy. Jenže pak se z ní vyklubala holka z potravního řetězce.

Ve válce proudů vyhrál jeho střídavý. O tom nám již mnohokrát poutavě povídala paní v televizním kalendáriu. Pak mu ale hráblo a chtěl koupit lístky na sobotu večer a neděli ráno. Postavili mu kolej s knihovnou a měří tam teplotu. Procházel se po ní v dlouhém loveckém kabátu.

Zase krmí děti čokoládou. Holčičku, od níž dostal horké korálky. Jeden jí upadl do vody – uděláme nový s vejcem, ten vydrží navěky.